

[Justitsministeren]

På nuværende tidspunkt er der ikke taget endelig stilling til, hvordan finansieringen af denne betydelige investering skal ske. Dette spørgsmål indgår i de igangværende forhandlinger om regeringens finanslovsforslag for 1992.

I de modeller for finansieringen, der har været genstand for drøftelser mellem Justitsministeriet og Finansministeriet, har det været forudsat, at en del af beløbet til modernisering af politiets radiosystemer skal finansieres inden for Justitsministeriets bevillingsmæssige rammer (herunder anlægsbudgettet) og en del finansieres ved rammeforhøjelse.

Med hensyn til politiets bevillinger for 1992 og følgende år kan det i øvrigt oplyses, at der er igangsat et budgetanalysearbejde med deltagelse af Rigspolitiet, Justitsministeriet, Finansministeriet og Skatteministeriet. Resultatet heraf vil blandt andet indgå i overvejelserne om endelig fastlæggelse af politiets bevillinger for de kommende år.

Spm. nr. S 405

Til *justitsministeren* (5/4 91) af:

Bente Juncker (CD):

»Vil ministeren oplyse, efter hvilke regler der gives udgangstilladelse til indsatte, der har begået grove forbrydelser som mord, voldtægt og knivstikkeri, samt oplyse, hvor mange udgangstilladelser der er givet til indsatte af hver af de nævnte kategorier i hvert af årene 1985-90, og vil ministeren endelig oplyse, i hvor mange tilfælde der i forbindelse med givne udgangstilladelser er begået nye tilsvarende forbrydelser?«

Begrundelse

Efter en beskrivelse i pressen (B. T. den 30. marts 1991) af, hvordan en person dømt til livsvarigt fængsel fik tilladelse til at holde »påskeferie« i eget hjem, ønskes svar på ovennævnte spørgsmål.

Svar (12/4 91):

Justitsministeren (Engell):

Hjemmelen til udgang findes i straffelovens §§ 35 og 36. I henhold til § 24 i Justitsministeriets bekendtgørelse af 21. juni 1973 om fuldbyrdelse af frihedsstraf fastsætter Direktoratet for

Kriminalforsorgen regler om udgang. Sådanne regler er fastsat senest ved cirkulære af 18. marts 1986 om udgang til indsatte.

Det fremgår af reglerne, at det er en forudsætning for udgang, at fare for misbrug ikke antages at foreligge. Der skal udvises særlig forsigtighed ved vurderingen af misbrugsrisikoen, når det drejer sig om indsatte, der er dømt for farlig kriminalitet. I sådanne sager skal der indhentes en udtalelse fra politiet, forinden der gives tilladelse til udgang uden ledsagelse. En opgørelse over politihøringer gennem de senere år viser, at der har været enighed mellem politi og kriminalforsorg om udgangsspørgsmålet i mere end 90 pct. af sagerne.

Udgangstilladelse til indsatte, der udstår frihedsstraf i under 8 år, kan i almindelighed meddeles af lederne af de enkelte fængsler eller arresthuse. For øvrige indsatte afgøres spørgsmålet om udgang af Direktoratet for Kriminalforsorgen. Hvis der er uenighed mellem institutionen og politiet, træffes afgørelse om udgang ligeledes af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Kriminalforsorgens udgangsstatistik belyser antallet af udgange fordelt på udgangstype og antallet af misbrug, herunder antallet af misbrug i form af ny kriminalitet. Statistikken indeholder ikke oplysning om den kriminalitet, der har ført til indsættelsen, eller om arten af kriminalitet begået under udgang.

Det kan oplyses, at der kun i ganske enkeltstående tilfælde, hvor ekstraordinære omstændigheder har gjort sig gældende, er sket udstationering til eget hjem. Denne mulighed er forudsat i udgangsreglerne, men anvendes meget sjældent i praksis.

Om den sag, der er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, henvises til besvarelse af 6. februar 1991 af spørgsmål nr. 17 af 10. januar 1991 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del – bilag 29). Det tilføjes, at den pågældende blev frihedsberøvet i 1976. Udstationeringen til eget hjem blev besluttet af kriminalforsorgen efter drøftelse med Rigsadvokaten som det sidste led i en langsigtet udslusningsplan for den pågældende.

Spm. nr. S 406

Til *sundhedsministeren* (8/4 91) af:

Torben Lund (S):